

Afskrift.

Udvalgsbetænkning i Havnesagen.

Efter at Byraadets Udsending er hjemkommet fra sin Rejse til København, har Byraadet fra ham modtaget Oplysninger, der lader formode, at Havnesagens Løsning vil kunne ske paa for Byen lempeligere Vilkaar end dem, der tidligere har været stillet af Regeringen, og som med visse Ændringer er blevet accepteret af Byraadet.

Gennem Folketingsmanden for Færøerne har Udsendingen nemlig modtaget Oplysning om, at der i det Folketingsudvalg, som behandler Forslaget om Ordning af Havneforholdene paa Færøerne, har været Forslag fremme til Overvejelse om foreløbig kun at lade Dækmolen ved Thorshavn opføre i dens senest planlagte Udstrækning for derefter at afvente, hvilken Indflydelse den vil have paa Forholdene i Havnen. Der har da ogsaa været Spørgsmaal fremme *dels* om, at Molen anlægges og vedligeholdes af Staten, mod at Thorshavns Kommune tilsvares $\frac{1}{5}$ af Anlægssummen og bidrager til Vedligeholdelsen med den nu fastsatte egentlige Havneafgift, nemlig 5 Øre pr. Reg. Ton af de Fartøjer, som anløber Thorshavn, medens øvrige Indtægter af Havnen, saasom Ringpenge, Fortøjningspenge samt eventuelle Indtægter af Bolværkspenge, og de, som kan fremkomme ved en Forhøjelse af Havneafgiften, skal tilfalde Kommunen, *dels* om, at Dækmolen anlægges af Staten uden Tilskud fra Kommunen, saaledes at Vedligeholdelsen kom til at paahvile Kommunen i det Omfang, som dens Interesser og økonomiske Forhold tilsiger.

I begge Tilfælde skulde Kommunen stille Raamaterialier til Raadighed ved Dækmolens Anlæg.

Undertegnede Udvalg, der har faaet denne Sag til Betænkning, maa formene, at hvert af disse Forslag vilde være at anbefale frem for det tidligere vedtagne.

Som det alt før er anført under denne Sags Behandling i Byraadet, vil man ved Dækmolens Anlæg indvinde Erfaring for, hvilken Indflydelse den vil have paa Rolighedsforholdene i Havnen. Man har den Tro, at disse vil blive saaledes ændret, at Anlæg af Kajer vil kunne ske langt billigere end som planlagt i de tidligere udarbejdede Forslag.

Hvad der efter Dækmolens Anlæg yderligere skal foretages ved Havnen, bliver et aabent Spørgsmaal.

Naar man nu skal tage Stilling til de foran omtalte Forslag, fremstiller sig som det vigtigste Punkt i Sagen Spørgsmaal om Vedligeholdelsen. Man staar her temmelig ukyndig om, hvad denne vil koste, og hvad Rolle den vil komme til eventuelt at spille for Byen. Ligesom Staten utvivlsomt vilde sætte en Ære i at holde Molen vedlige, selv om større Brud paa denne skulde ske, saaledes vilde Kommunen visselig anstrenge sig til det yderste i samme Anledning. Havneanlægget er Byens Livssag og det, hvorpaa dens videre Udvikling vil komme til at bero. Men Staten evner bedre at tage imod Tab, foraarsagede ved større Ulykker, der kan ramme Havneanlægget, end Byen kan.

Udvalget har imidlertid den Tro til Nutidens Ingeniørkunst, at der vel kan opføres et Værn, ogsaa under vore barske Forhold, der vil kunne trodse Havets Magt. Man venter, at de Beskadigelser, som Søen kan anrette paa Dækmolen, naar denne bliver forsvarligt udført, ikke vil blive større, end at Byen kan overkomme at istandgøre dem. Men ubetinget at binde Byen til Vedligeholdelsespligten kunde dog være at gaa for vidt. Det vilde, om Ulykker skete i stort Omfang, ligefrem være uoverkommeligt for Byen at genoprette Ulykken. Hvad der saa vilde ske, om Staten da vilde træde hjælpende til, eller om Havneanlæg ved Thorshavn maatte opgives som uigennemførligt, maatte saa staa hen i det uvisse.